

1 Jože Barši

Telesa na/poti, x/o (1997-2016), 2016

Izjava umetnika: “[redacted] koncept[redacted] ki v okolju sodobnih umetniških praks velja kot nadvse arhaičen, kontaminiran z nečim, kar sodobna umetnost ne želi biti. Ne glede na to me zanima, ali je na konceptu sublimacije in posledično sublimnega še kaj uporabnega oziroma delujočega tudi v okolju sodobne umetnosti. Sublimno je bilo v devetdesetih vse tisto v modernizmu, kar so sodobne umetniške prakse zavračale. Vzvišenost, povzdigovanje, skrivnostnost, strahospoštovanje, kult visokega, “nekaj več”, “onkraj ugodja”. Če je koncept sublimacije deloval na način osvajanja “grozečega” sveta ali bolje udomačitve sveta in je ob »osvojenem« svetu postal manj operativen, se sprašujem, ali ne postaja pojem ponovno aktualen ob oziranju v oddaljeni, neskončni prostor kozmosa, ki je zaradi svojih dimenzij strašljiv in obenem privlačen...”

2 Boris Beja

Še en večer, prostorska postavitve, video, 8:32 min, 2015

Vizualna podoba ognjemeta priključuje veselje in radost ob praznovanju, nasproti temu zvočni učinki eksplozij, ki so vsakdanji del življenja v različnih vojnih območjih, ustvarjajo občutek tesnobe. Prostorska instalacija spominja na stanje tesnobe, kjer je vprašanje varnosti ves čas v nasprotju s posameznikovimi izkušnjami in spomini. Strah je pogosto povezan z bojevitim ali defenzivnim obnašanjem; tesnobo, ki je posledica groženj, čutimo kot neizogibno in neobvladljivo. Strah je skoraj vedno usmerjen v prihodnje dogodke kot je na primer poslabšanje lastnega položaja ali nadaljevanja neznosne situacije.

Tehnični sodelavec: Andrej Učakar

31. Prostorska instalacija Borisa Beje *Between the Lines* je razstavljena v Muzeju sodobne umetnosti Metelkova, Maistrova 3.

3 Marjetica Potrč

Ruralne prakse, prihodnje strategije, risbe, 2007

V 21. stoletju je trajnost osnovana na lokalnih rešitvah – ki običajno slonijo na kakem predmodernem pristopu – in lokalnih praksah. Tovrstna prizadevanja se osredotočajo na oblikovanje majhnih, odpornih skupnosti, ki v praksi izvajajo

trajnostni način življenja pri spopadanju s kritičnimi izzivi, kot so visoke cene nafte in globalno segrevanje. Kultura je eden bistvenih stebrov vzdrževanja trajnosti (drugi so okolje, gospodarstvo in družba). Kultura in majhna "trajnostna ozemlja" predstavljajo temelj za življenje na robu katastrofe: skupnosti so razočarane nad globalno razširjenim dobičkaželnim kapitalizmom in soočene z resnimi vprašanji, kako preživeti v negotovih časih, ki prihajajo. Trajnost je politična, če razumemo politiko kot postopek skupinskega odločanja.

Z dovoljenjem: Zbirka Lah

4 Uroš Potočnik

Delavca, akril na platnu, 2014

Delavca 2, akril na platnu, 2016

Veliko platno Uroša Potočnika z naslovom *Delavca* (2014) je neposreden komentar znane slike *Lomilca kamenja* (*Les Casseurs de pierre*) francoskega slikarja Gustava Courbeta (1819–1877), s katero je Courbet, tudi sam prepričan socialist, na razstavi opozoril na težak položaj delavstva v tedanji Evropi. Slika je bila med drugo svetovno vojno uničena. Potočnik je v svoji sliki Courbetov originalni motiv nekoliko spremenil, povzel pa je držo klečečega delavca in obraz, skrit pod senco pokrivala. Slika opozarja tudi na problematiko prikazovanja resničnosti, ki je v današnjem času mnogokrat zmanipulirana in medijsko skonstruirana.

5 Sergej Kapus

Futur antérieur II, akril na platnu, 145 x 200 cm, 2015

Ne – Ja, akril na platnu, 200 x 145 cm

Futur antérieur, prihodnji preteklik ali zloženi prihodnjik, odpira časovnost, ki spodbija linearni časovni okvir. Prelamlja z vzročnostjo, v kateri vzrok predhodi učinku. Njegov temeljni paradoks je, da deluje retroaktivno, da artikulira časovno zanko, znotraj katere je tisto, kar je v kronološkem okviru predhodno, postavljeno kot vzratni učinek kronološko kasnejše sekvence. Imaginarij prihodnjega preteklika je zato nasprotje linearne polnosti. Imaginarij prihodnjega aktualizira razmerje med redom in neredom, ki ga ni mogoče zakoličiti z nekim stalnim merilom. Slikovna pravila so tudi sama vseskozi v nastajanju, ne igrajo vloge vzroka ali končne reference.

6 Marko Batista

Fluidni delci vulkanskega pepela, zvočna skulptura, 2016

Avtor raziskuje percepcijo skozi fizikalne lastnosti elektronskega zvoka v odnosu do okolja. Zvočna skulptura je sestavljena iz modulov, ki temeljijo na eksperimentalni elektro-kemijski fiziki. Celoten sistem tvori hibridno elektro-akustično okolje, ki beleži arhitekturo zvoka v prostoru. Električni impulzi potujejo skozi vrsto kemičnih tekočin, vulkanskega pepela in se združujejo v zvočne dražljaje. Avtor sproža

vprašanja o strukturi materije v zvezi z molekularno stabilnost samega vesolja. Skulptura oddaja dinamičen izbor frekvenčnih valov, ki se spreminjajo glede na nihanje vrednosti med električnimi in kemičnimi procesi v prisotnih reagentih, skozi katere sistem postaja živi organizem z estetiko tako imenovanega "prostorskega zvoka".

7 Staš Kleindienst

Prva dekada, alkid in akril na platnu, 2013, 120 x 130 cm

Tretja dekada, alkid na platnu, 2014, 120 x 130 cm

Tuji zavojevalci, olje na platnu, 2015, 120 x 130 cm

Spomenik svobodnem svetu, alkid na platnu, 130 x 140 cm, 2014

Brez naslova, olje na platnu, 100 x 100 cm, 2015

Skrivnosti gozda, akril, alkid in zlati lističi na platnu, 120 x 130 cm, 2014

Kleindienst se v svojem delu osredotoča na mrežo kot iluzijo, kot produkt ideologije, ki idejo svobode prodaja skupaj z vključenostjo posameznika v to mrežo, ta pa postane ekskluzivno polje njegove interakcije. *Dekade* je trilogija slik, ki se ukvarjajo z vzpostavljanjem nadzora nad družbenimi, političnimi ali ekonomskimi prostori. *Prva dekada* govori o vojaških intervencijah in družbeni stratifikaciji; *Tretja dekada* o nezmožnosti izrekanja kolektivnih političnih izjav, **ker končajo na medijskem smetišču včerajšnjih novic.**

Skrivnosti gozda iz Zbirke Riko.

8 Tanja Lažetić

Nebo nad menoj, fotografija, 2015

Avtorica vsak dan fotografira nočno nebo in pogosto je to zadnja stvar, ki jo naredi tisti dan. Fotografijo izreže v krog in iz nje naredi črno luknjo. Na fotografijah so vidni obrisi oblakov oziroma različnih odtenkov črne z manj ali več belimi pikami, če je nebo jasno, ali eno večjo, če se v kader prikrade Luna. Vseeno noč ni nič. Zdi se, da je nočno nebo slika nezavednega. Noč je druga, neznana in temna stran dneva in vsakodnevno fotografiranje neba je umetničin ritual. Takrat je nad njo samo nebo.

9a Ketī Čuhrov

Ljubezenski stroji, HD video, 42 min, 2013

Delo *Ljubezenski stroji* raziskuje premik sodobne misli, znanosti in kulture k posthumanizmu z njegovo negacijo staromodnih oblik človeške skupnosti, ljubezni, solidarnosti, žalovanja in drugih oblik kolektivne senzibilnosti, ki ga večinoma najdemo v masovni kulturi ali pri neprivilegiranih socialnih slojih. V svojem nihanju med umetno inteligenco, človeštvom in živalstvom, se vseeno sprašuje o možnih zmožnostih etičnega vedenja. Video temelji na izvirni igri Ketī Čuhrov iz leta 2013.

9b Ketī Čuhrov

Obhajilo, HD video, 25 min, 2016

Video predstava *Obhajilo* se odvija kot spopad med tremi ženskimi liki: nadporočnico, nevedno najemniško delavko ter predstavnico kulturne elite, ki pa hkrati predstavljajo tudi vrednote religije in duhovne rasti in tako govorijo v imenu socialne avtoritete in etične moči. Bolj kot družbena kritika je ta predstava poskus odkrivanja dvoličnosti v institutu vere, ki si prizadeva prisvojiti retoriko krepčnosti, vendar pa temelji na zatiranju. Predstava se sprašuje o pojmu skupnega v pogojih izjemne neenakosti ter socialne hegemonije elit, ki se manifestira kot intelektualna ter kulturna dominacija. Kljub temu pa si protagonistke še vedno prizadevajo najti izkušnje, ki bi paradoksalno izpolnile pričakovanje o skupnih značilnostih. Video temelji na izvirni igri Ketī Čuhrov iz leta 2009.

10 Vrt yaji

Umetnost pod nebeškim svodom, Kustosa: Chang Tsong-Zung in Gao Shiming, 2012

Umetniki: Ye Fang, Chiu Kwong-chiu, Cao Xiaoyang, Leung Kui-ting, Lin Haizhong, Wang Dongling, Xu Longsen, Yeh Wei-Li, Yeh Shih-Chiang, Ali Van

”Vrt yaji” je materialno utelešenje tradicionalnega kitajskega načina poznavanja umetnosti. Izraz poleg dobesednega prevoda “elegantno srečanje” lahko pomeni tudi “srečanje intelektualcev”. V kitajski tradiciji je yaji združenje umetniških prijateljev in sodelavcev, ki se srečujejo v zasebnih vrtovih zasebnih rezidenc z namenom uživanja v umetnosti in predstavah. Taki vrtovi ponavadi vsebujejo umetne hribe in potoke, izdelane v duhu kitajskega krajinskega slikarstva. Idealno je, če se namesto postavitve umetnega skalnjaka vrt lahko ustvari na idilični lokaciji v naravi. Za moderno publiko, ki ji ta tradicija ni znana, je vprašanje, kaj natanko se dogaja med “srečanjem intelektualcev” ter kako tako srečanje vpliva na doživetje umetnosti, zelo pomembno. Ali imajo intelektualci s svojim poznavanjem, kot ga ponazarja praksa srečanj yaji, drugačna pričakovanja pri srečanju z umetnostjo in samimi umetniškimi deli kot pa ga omogočajo moderni muzeji?

10a Ye Fang

Gore in vode, video, 15 min, skicirka z oblikovalskimi risbami

Video prikazuje oblikovanje vrta, še posebej gradnjo skalnjaka. Vsebuje tudi posnetke glasbene predstave ter *yaji* (srečanje umetnikov) aktivnosti. Vrt yaji je namenjen tako umetniškemu srečanju kot tudi za domače veselje. Njegova estetika temelji na enakem principu kot umetnost slikarstva “gora in vode” (krajina). Umetnik Ye Fang je krajinski slikar, član slikarske akademije Suzhou ter specialist za klasične vrtove.

10b Chiu Kwong-chiu, Cao Xiaoyang, Leung Kui-ting, Lin Haizhong, Wang Dongling, Xu Longsen

Zgodba o kamnu: Klesanje praznine, 5 papirnih svitkov, kaširana papirnata skulptura

Praznina ni prazna; je področje potencialnosti. Kamen, ali risba kamna, se prikaže iz praznine, da bi obudil v življenje "področje estetike" s tem, ko postane del kozmosa. Kamen se lahko združi z drugimi kamni in skupaj lahko tvorijo veličastno goro ali pa ostanejo anonimni v divjini. Legenda pravi, da je vesolje nastalo, ko je boginja Nüwa s petbarvnim kamnom ozdravila nebo. Papir nastane iz lesa, rastočega materiala, ki dopolnjuje in "dodaja" k potencialnosti praznine. Kamen predstavlja zgostitev materije; njegova prisotnost "zmanjša" potencialnost praznine. Kaligrafska črta nariše tako kamen kot tudi svet; razvezana črta podre kamen in kaligrafski svet. V tej konstelaciji se zvitki, kamni in "besedne zavozlanke" združujejo v različna stanja potencialnosti.

10c Ali Van

Prisluškovanje drevesnim duhovom, slikarski svitek, 20 metrov

Medtem ko se presajeno drevo premika v vrt, so duhovi in živa bitja v vrtu vabljeni, da zapustijo svoje sence in spomine v tem delu.

10d Yeh Wei-li in Yeh Shi-Chiang

Osvetljena prisotnost, instalacija: slika, 3 fotografije, 2 vitrini

"Interakcija" s preminulim mojstrom preko obnove njegovega zapuščenega studia in vključitve njegove umetnosti in orodja. S pomočjo interpretativnega procesa se stari učitelj spremeni v sodobno prezenco. Yeh Wei-li je prepričan, da je pri fotografiranju potrebna aktivna vključitev predmeta fotografiranja. Za ta projekt je obnovil zapuščen studio starega mojstra, da bi ga lahko ovekovečil v seriji fotografij. V projektu tudi izbere in arhivira predmete iz slikarjeve "zapuščine", s čimer mu omogoči novo "muzejsko" življenje.

11 Ali Van

Temperatura telesa, film, 28 min, 2014

Izjava umetnice: Je prostorčasmeso, paleolitsko poizvedovanje, dih lune, plast vode, sedmi dež, ki preskakuje tretjine, po kapljicah. Svoj utrip vnese v Bataillejevo rdečico in v njegovem hramu najde iztis ilokucije za optično hrano deljeno, arteški pregib ogret, kraški pretok izpuščen – za transpozicijo vode.

12 Chang Tsong-Zung, Jeffrey Shaw, Peng Lin

Konfucijevo telo, Instalacija #2: Predelava konfucijanskih obredov – Obred omejevanja
video na treh projekcijah, 15 min, 2012

Avtorji: Chang Tsong-Zung, Jeffrey Shaw, Peng Lin

Kustosa: Chang Tsong-Zung in Gao Shiming, v sodelovanju z Jefferyjem Shawom

Video produkcija: CityU School of Creative Media, Paul Nichola

Raziskovanje lija predstavlja konceptualni okvir za razvijanje konceptov s področja izkustva in védenja, ki je bilo v moderni dobi v glavnem zajeto v zahodnih pojmih "umetnost" (yì shù) in "estetika" (shěn měi). Konfucijanski li je civilizacijski okvir, ki pokriva področja estetike, etike in ideologije. Je tudi telesna tehnika, veščina, ki se je lahko naučimo in jo usvojimo. »Poustvarjanje« konfucijanskega lija danes je relevantno kot pomemben alternativni sistem znanja in izvrsten zgodovinski primer "estetike kot politike" (ne spolitizirane estetike). Raziskovalni projekti, ki se jih lotevamo, obravnavajo naslednja povezana vprašanja: 1. "Arheologija modernega". 2. Kako se družbeni red fizično manifestira v družbenem telesu? 3. Kako bi znotraj državnega sistema lahko uporabili družbeno telo, kot je li, za kako obliko plemenske samoopredelitve?

13 Vadim Fiškin

Izberi svoj dan

fotelj, gumbi, reflektorji, projektor, video predvajalnik, zvok, ventilator, sušilec za lase, 2005

Udoben fotelj je nameščen v prostoru (prostor nima naravne svetlobe). Ob fotelju stoji elektronski zaslon z naslednjimi tipkami: * sončni dan, * sončni zahod, * deževni dan, * zimski večer, * polna luna ponoči, * nevihtna noč, * na Marsu. Ko obiskovalec pritisne eno izmed tipk, se prikaže ustrezno "okolje" v sobi (projekcije okna, ustrezna osvetlitev in zvok, itd). Instalacija gledalcu po eni strani ponuja pomirjujoče domače okolje s foteljem in bralno lučko, po drugi pa ga navdaja z občutkom odrezanosti od sveta.

Z dovoljenjem: Galerija Gregor Podnar, Berlin; Produkcija: Društvo DUM / Ljubljana

14 Sašo Sedlaček

Nebo v ruševinah (di sotto in sù), video animacija, 2016

Nebo v ruševinah je iluzionistična stropna video projekcija. Navezuje se na tradicijo renesančnega stropnega slikarstva, ki je v izginjajoči točki arhitekture, na stropih, začelo upodabljati iluzije neomejenega prostora. Bežišče pogleda so postavili navpično navzgor in usmerili pogled di sotto in sù, od spodaj navzgor, okoli pa ustvarili iluzijo odprtega neba. V projektu Nebo v ruševinah je bežišče pogleda postavljeno v črnino Zemlji bližnjih orbit, po katerih krožijo sateliti. Projekcija je okno v bližnji kozmos, v katerem pa namesto satelitov prevladujejo vesoljske smeti.

Je stropna iluzija, ki odpira distopični pogled v naše bližnje vesolje. Na vesoljskem smetišču, ki se odpira nad nami, se zvrsti serija bližnjih posnetkov trkov satelitov z vesoljskimi smetmi.

15 **BridA/Sendi Mango, Jurij Pavlica,
Tom Kerševan**

Trackeds Houston, projekcija, računalniška animacija na digitalni fotografiji, 2014

Projekt *Trackeds* je nastal leta 2008 kot rezultat gostovanja, ki ga je organizirala Fondazione Ratti, Como (I), vodil pa arhitekt Yona Friedman. Gre za projekt, ki temelji na raziskovanju dinamičnih struktur v urbanih prostorih ter analizi superavtomatiziranih sistemov za zbiranje in obdelavo zajetih podatkov, s poudarkom na gradnji podatkovne oziroma vizualne vsebine z uporabo kibernetičnih aplikacij. Napredne nadzorne sisteme lahko razumemo tudi kot ogromno mrežo sodobnih vedut krajev in mest. Pogledi niso zajeti z namenom ustvarjanja lepih in očarljivih panoram, njihov osnovni namen je zbiranje podatkov o ljudeh in njihovem početju ter zagotavljanje "varnosti".

16 **Jasmina Cibic**

Paviljon, video, 6:43 min, 2015

Paviljon predstavlja eksperimentalne dokumentarne gibljive slike, s katerimi poskusi rekonstruirati podobo paviljona Kraljevine Jugoslavije, zgrajenega leta 1929 za Svetovno razstavo v Barceloni. To začasno zgradbo je zasnoval srbski arhitekt Dragiša Brašovan in legenda pravi, da je na razstavi prejela prvo nagrado. Zaradi političnih spletk je bila potem ob prvo mesto, namesto nje pa ga je dobil nemški paviljon oziroma njegov arhitekt Mies Van der Rohe. S konfliktnim povezovanjem zgradbe, ki naj bi predstavljala nacionalno državo, z zgradbo, ki naj bi bila bivališče eksotične seksualizirane želje, ter z orodjem državnega vojaškega nadzora *Paviljon* govori o optikah avtoritarnega zidanja kontrolnih stolpov in o njihovih metodah mehke moči.

17 **Dunja Zupančič::Miha Turšič::
Dragan Živadinov**

Aktuator::MG, umetniški satelit, 2016

Postgravitacijsko umetnost bo v orbito namestil Umbot::MG, prvi satelit 50 letnega gledališkega projekta Noordung::1995-2045. V naslednjih treh desetletjih bo vseh štirinajst igralcev nadomeščenih s tehnološkimi substituti, ki se jih bo ob koncu projekta leta 2045 namestilo na zemljino orbito. Satelit Umbot::MG je substitut igralke Milene Grm, ki je preminila leta 2011.

18 IRWIN

IRWIN – Ljubljana, mešana tehnika, 2016

Najnovejši projekt skupine IRWIN za 8. *Triennale sodobne umetnosti U3* se navezuje na arhitekturo Jožeta Plečnika, ki je bila zelo odprta do univerzalističnih pogledov in ki je že takrat nakazovala željo po tem, da bi se našla povezava ne le s svetovno zgodovino, ampak tudi z mističnimi in mitskimi komponentami kozmičnega življenja, in sicer na povsem moderen način.

Fotografija: Jaka Babnik; matirana slika: Miran Bratuš

19 Marko in Marika Pogačnik

Preobrazba kaosa v kozmos in obratno, prostorska postavitev, 2016

“Namen človeških bitij ni biti zgolj opazovalci kozmičnega ustvarjalnega procesa. Človeška zavest je sposobna uglaševanja s kreativnimi zamislimi Gaje in tudi z navdihom vesoljnega ustvarjalnega pravzorca. V človeškem večrazsežnostnem telesu so vpisana vsa ustvarjalna orodja, ki človeku omogočajo postati soustvarjalec v nenehno potekajočem procesu preobrazbe kozmosa v kaos in v komplementarnem postopku, pri katerem kaos deli svoje življenjske vzgibe z vesoljem.” *Iz besedila o projektu, Šempas, 31. marca 2016.*

20 IRWIN

Truplo umetnosti, mešana tehnika, 2003

Delo se nanaša na komentar nekega kritika, ki je reinterpretacije in apropiacije Maleviča označil za truplo umetnosti (v nasprotju z živo umetniško vrednostjo originala). IRWINI so sodbo vzeli dobesedno in napravili rekonstrukcijo Kazimirja Maleviča v krsti po fotografiji iz Hiše zveze umetnikov v Leningradu leta 1935. Umetnik leži v krsti, ki jo je načrtoval nek Svetin in ki ustreza Malevičevim arhitektonom ali planitom (to so modeli njegove utopične arhitekture). Na pokrovu krste sta naslikana krog in kvadrat, v pogledu krste od spredaj je mogoče prepoznati njegov znameniti križ. Nad truplom je razstavljena Malevičeva slika *Črni kvadrat*, ob njem pa stoji vaza lilij.

Z dovoljenjem: Galerija Gregor Podnar

21 Arsenij Žiljajev

Yuri-1, fragmet of Cradle of Humankind, mešana tehnika, 2015

Instalacija prikazuje namišljeno sliko daljne prihodnosti, v kateri se je človeštvo razširilo v vesolje, kar je posledično spremenilo vlogo Zemlje. Človeštvo je ta planet zapustilo in ga spremenilo v muzejski rezervat, imenovan “Zibelka človeštva”, ki je posvečen izvoru življenja in civilizacije. Ta rezervat je del omrežja muzejev, ki obeležujejo zgodovinske osebnosti in ključne dogodke v zgodovini civilizacije. V

muzeju so razstavljeni predmeti iz namišljene preteklosti, pri čemer se estetika ruskega kozmizma, ki je navdihnila sovjetski vesoljski program, zliva z ultimativno komodifikacijo ultimativnega kapitalizma, modernistične težnje po radikalnih inovacijah pa z ohranitvenim nagonom pravoslavnega krščanstva. Hkrati je instalacija antiutopična vizija muzeja, temelječega na zabavi in komercializaciji, celo v primeru vstajenja prednikov na Zemlji rojenih ljudi kot posebne ponudbe muzejske trgovine. Ta umetniška raziskava uporabi razstavo kot medij za odpiranje vprašanja ambivalentne vloge muzejskih institucij, ki se upirajo uničenju političnih in ekonomskih pogojev, v katerih obstajajo, hkrati pa postanejo njihova avantgarda.

22 Lina Rica in Boštjan Čadež

Tekstom(l)at, animacija, 2014

Tekstom(l)at je v realnem času generirana animacija, ki naključno izbira dele obravnavanega besedila in jih oblikuje v stavek brez interpunkcijskih znakov in brez konca. Vrste besed so sestavljene v maniri kolaža časopisnih izrezkov. Ob nastanku nove vrste se ostale pomaknejo za eno mesto navzgor. Na ta način *Tekstom(l)at* skozi dekonstrukcijo besedila in smisla odpravlja kronologijo in podaja nove smisle. Vzpostavlja tekstualni prostor, ki daje dom besedam, jim brez predsodkov o njihovem pomenu določa položaj in s tem ustvarja in gradi zmedo. V kontekstu sodobnega informacijsko komunikacijskega časa *Tekstom(l)at* z manipulacijo relativizira informacije in ustvarja prostor za nova spoznanja. S tem vzpostavlja vez med tekstom kot dogodkom in zunanjimi, izkustvenimi procesi nelinearnega branja, mišljenja.

23 Lenka Đorojević in Matej Stupica

Nevromat, analogna intermedijska instalacija, 2014

Nevromat je serija dvanajstih enakih situacij, ki prikazujejo povprečno generično delovno okolje kognitivnega prekariata, čigar delo je vpeto v absurdno statično okolje komunikacijskega kapitalizma. Nezavedne geste, ki jih narekuje informacijska tehnologija, sprožajo ideološke operacije v časovno-prostorskem mediju, v katerem je čas vse bolj omejen, prostor pa vse bolj razpršen. Vseh dvanajst situacij je povezanih v centralno mrežo, ki sproža udrihanje kladiv po klonih. Obiskovalec ali obiskovalka sta kot operater ali operaterka, ki nista zmožna nadzirati svojih dejanj, kajti vsak pritisk na tipko je rušilen. Edino sredstvo za upor in transformacijo inertne prekomerne proizvodnje in delovanja, je radikalni izstop iz sistema in popolno nedelovanje.

Instalacija je nastala v sodelovanju z: Neža Jurman, Boris Košak, Martin Lovšin Schintr, Blaž Božič, Simon Bergoč, Tina Dolinšek, Brane Ždralo, Luka Frelih, Staš Vrenko, Jure Gruden, Ida Hiršenfelder, Bojan Stefanović, Miha Kelemina, Guillermo Algora, Nejc Babor, Blaž Božič, Primož Čučnik, Jasmin B. Frelih, Karlo Hmeljak, Željko Hrs, Dejan Koban, Marko Mlačnik, Tjaša Koprivec, Mira Lampe Vujičić, Ivan Lotrič, Dušan Merklin Mick, Ana Pepelnik, Tone Škrjanec, Polona Torkar, Andreja Štepec, Urša Dolinšek, Polona Torkar, Nina Sever, Sara Šabjan, Julijan Strajnar, Tilen Nedanovski, Uroš Veber, Tina Dolinšek

24 Gregor Mobius

Semantika DNK, vizualna reprezentacija DNK in RNK, 1994-2014

Interpretacija DNK/RNK kot vizualne strukture s specifičnimi formalnimi lastnostmi in odnosi. Namesto z uveljavljeno črkovno reprezentacijo U, C, A, G in T so baze izražene s petimi različnimi vrednostmi sive lestvice: T=bela, G=svetlo siva, A=siva, C=temno siva in U=črna. Urejene v matrice 3 x 4 se verige DNK kot linearne strukture, sestavljene iz črk, pretvorijo v dvodimenzionalne podobe z razločnimi vizualnimi lastnostmi. S tako reprezentacijo bi se lahko naučili več o DNK/RNK ne le kot o bioloških (funkcionalnih) strukturah, ampak tudi o določenem jeziku, ki ga je mogoče izraziti vizualno.

Gregor Mobius je teoretik vizualno izraženih jezikov.

25 Goran Bertok

Obiskovalci, digitalni C-tisk, 70x70 cm, 2005

Serija *Obiskovalci* (2004-2010) prikazuje procese razpadanja človeškega telesa in tako priča o zaključku življenjskega cikla. Motivi gorečih trupel v abstrahiranem brezprostorju predstavljajo naturalistični, četudi skrajno estetiziran dokument danes vseprisotnega postopka kremacije trupel, skrbno skritega očem javnosti. Starost, bolezen, smrt ter soočanje z mrtvim telesom so odrinjeni na obrobje današnje družbe, ki skozi svoje informacijske kanale izpostavlja imperativ zdravja, mladosti in moči.

26 Nina Koželj

Flow Job, plastika TPU, polivinil, ventilator, les, 2015

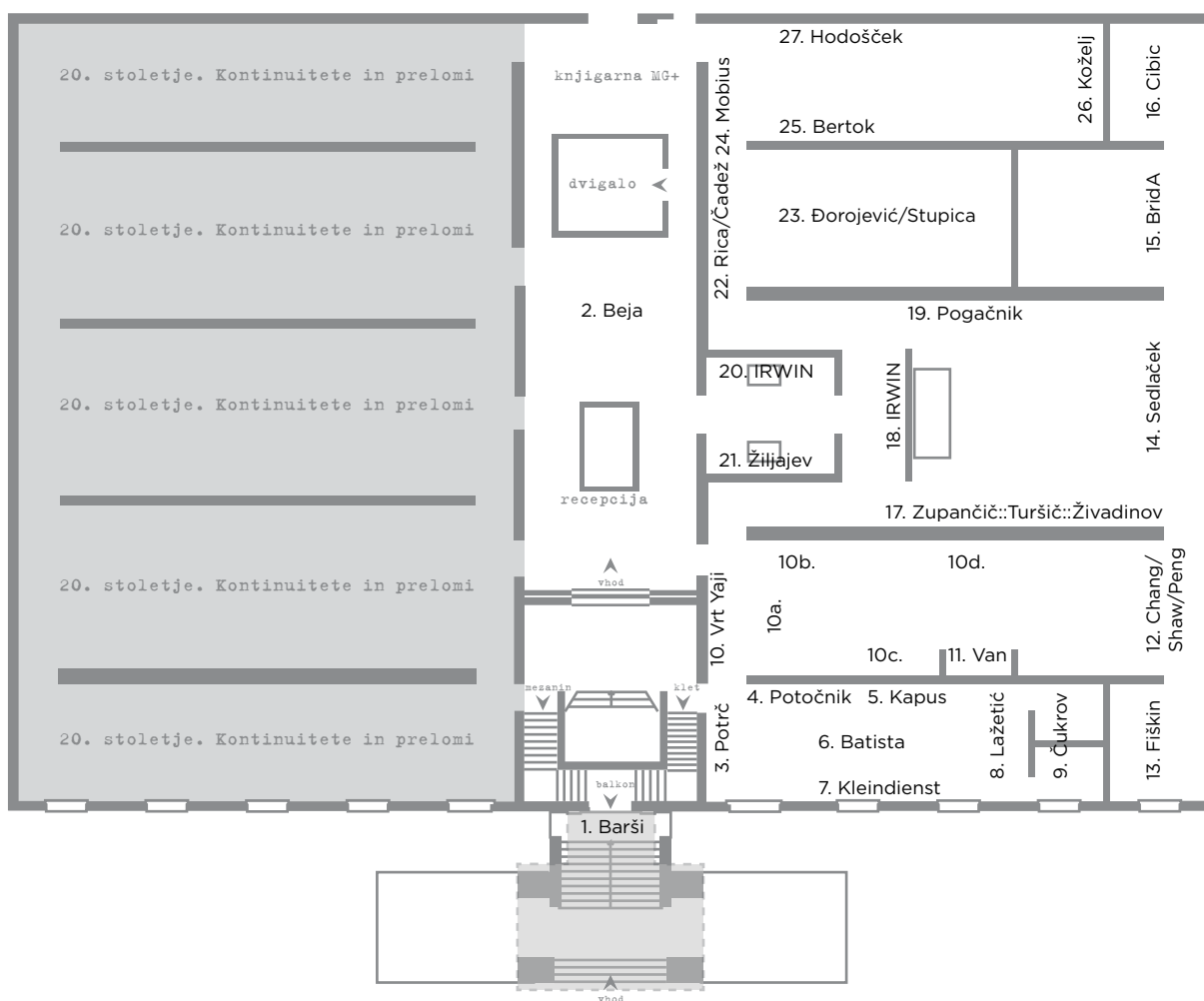
Flow Job je humorna napihljiva instalacija, ki diha. Štiri orjaške glave se v štirih minutah napihnejo in izpraznijo do tal. Zrak izdihujejo našobljene ustnice, ki v prostoru naredijo prepih. Med napihovanjem in izpraznjenjem se njihovi obrazi nenadzirano spreminjajo in v vsakem trenutku prikazujejo drugačno groteskno podobo. Glave spominjajo na kipe z Velikonočnih otokov, orjaških človeških prednikov, ki so vklesani v kamen in trdno zakopani v zemljo. Napihljive plastične sculpture pa so priče duha sodobnega časa, povezane s predniki, a prepuščene izginjanju.

27 Maja Hodošček

Ako se sjećate, uvijek sam govorio o budućnosti!, HD video, 2013

Umetnico je prvotno pri delu zanimalo, kako neko zgodovinsko obdobje ali politično idejo razumemo v odsotnosti izkušnje, preko posredovanih podob, spominov, arhivov itd., ki nam pomagajo, da si potem skozi lastno predstavo ustvarimo pomen. Lik, ki nastopa v filmu, je resnično fasciniran nad obdobjem socializma, a hkrati ga nikoli ni doživel. Bližina in oddaljenost določenega zgodovinskega obdobja sta izhodišče filma in hkrati vir neke zadrege, ki jo je težko ubesediti. Ta zadrega se v filmu pojavlja v utopičnem poskusu imitacije nekdanjega in edinega jugoslovanskega predsednika, Josipa Broza Tita. Zato ne gre za beg v preteklost, razumemo ga lahko bolj v smislu nezmožnosti artikuliranja pozicije v sedanjem času.

PRIZORIŠČE: MODERNA GALERIJA, MG+ PRITIČJE - DESNO

28 Femkanje (Katarina Petrović in Bojana Knežević)

Radio mapiranje neodvisne scene, instalacija, 2015

Femkanje je radijska oddaja in platforma, oblikovana za izboljšanje in krepitev neodvisne kulturne in umetniške scene s promocijo enakosti spolov in medijskim poročanjem, namenjenim predstavitvi, mreženju in izobraževanju predvsem mladih umetnic pa tudi umetnikov iz Srbije in s področja nekdanje Jugoslavije. Instalacija *Femkanje – Radio mapiranje neodvisne scene*, ki je bila prvič postavljena na festival Mesto žensk na razstavi *Cik Cak* v Galeriji Škuc pod kuratorsko taktirko Lenke Đorojević, je avdio-vizualni zemljevid več kot 60 avtoric (in avtorjev) in kolektivov, ki delujejo na neodvisni umetniški in kulturni sceni v Srbiji in širše. V zvočni instalaciji je predstavljen arhiv intervjuvanih gostij z opisi njihovega delovanja in medsebojnega sodelovanja.

s podporo: Zaklada Kultura nova, Zagreb; CONA zavod za procesiranje sodobne umetnosti, Ljubljana

29 Arsenij Žiljajev

Ciolkovski. Drugi prihod, mešana tehnika, 2015-2016

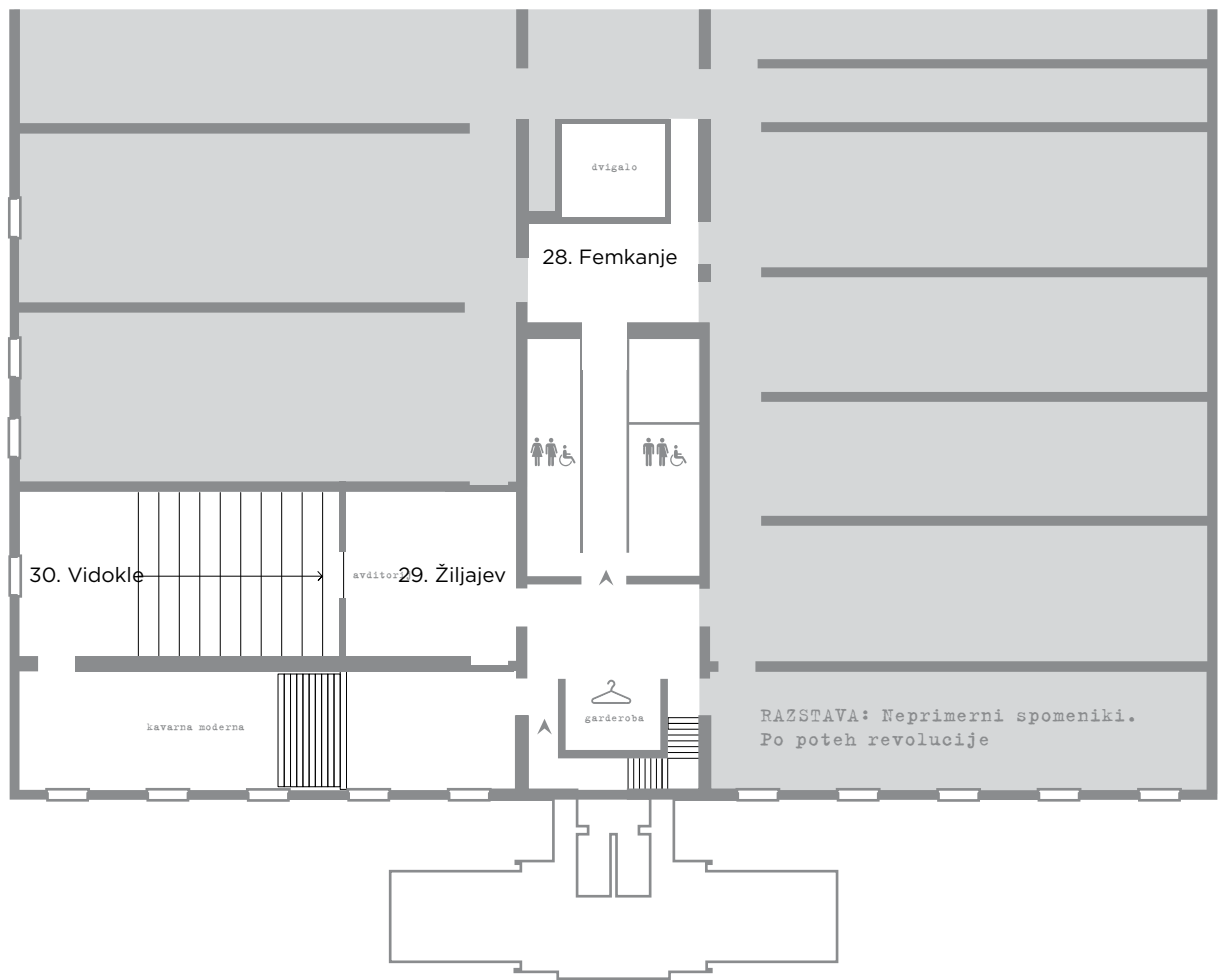
“Sodobna umetnost prihodnosti in umetniki, ki jo ustvarjajo, se bodo soočili s končnim in najbolj pomembnim problemom pri premagovanju končnosti vesolja, ki se je bil širil od Velikega poka, ki pa bo doživel svojo končno usodo v Velikem stisku, ali pa v toplotnem šoku zaradi povečane entropije. Avantgardni vesoljski muzej bo brezmejno rasel skupaj s svojimi arhitekti, ki bodo morali vložiti svoje zadnje napore za dokončanje misije. Naprežanje bo usmerjeno v ustvarjanje pogojev za muzeomumifikacijo in posledično umetniško vstajenje celotnega vesolja, od velikega poka do konca časa. Šele potem lahko poslanstvo sodobne umetnosti in kozmičnega muzeja, kot ga vidimo danes, razumemo kot končanega.”

Iz umetnikovega besedila *Drugi prihod*.

30 Anton Vidokle

Komunistično revolucijo je povzročilo sonce, video, 34 min, 2015

Drugi film iz trilogije Antona Vidokleja o ruskem kozmizmu se ukvarja s poetično dimenzijo solarne kozmologije sovjetskega biofizika Aleksandra Čiževskega. Film je bil posnet v Kazahstanu, kjer je bil Čiževski zaprt in kasneje izgnan, prikazuje pa raziskave Čiževskega o vplivu solarnih emisij na sociologijo, psihologijo, politiko in gospodarstvo v obliki vojn, revolucij, epidemij in drugih preobratov. Projekt *Komunistično revolucijo je povzročilo sonce* vzporeja življenje prebivalcev podeželja v post-sovjetskem času ter futurološke projekte ruskega kozmizma, s čimer želi poudariti, da cilj zgodnjih sovjetskih dosežkov, katerih namen je bil osvajanje vesolja, ni bil tehnični napredek, ampak veliko bolj skupni cilj človeštva v njegovem boju proti omejitvam življenja na Zemlji.

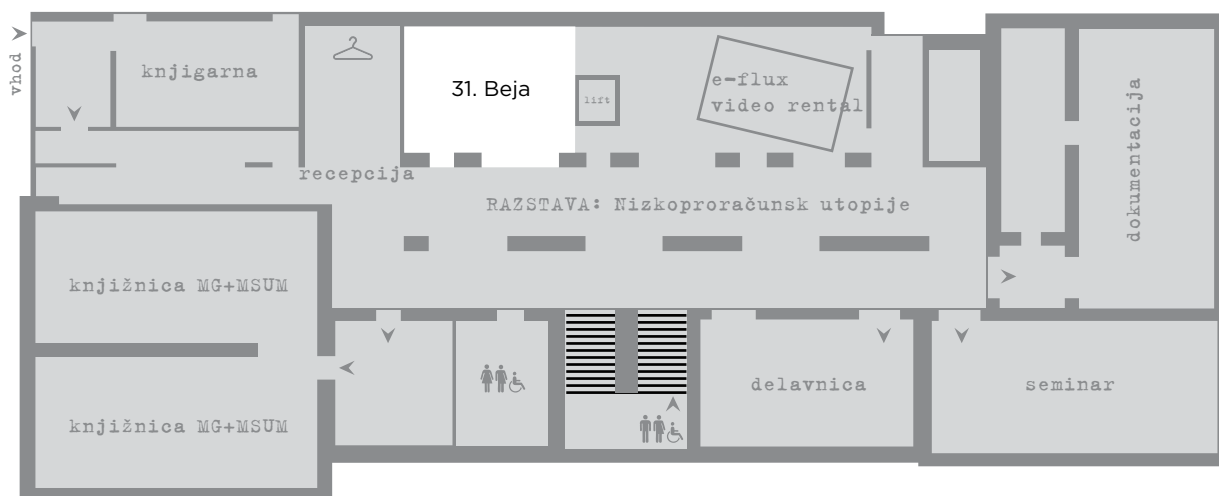
31 Boris Beja

Between the Lines, prostorska postavitev, svinčnik, papir, zvok 60 min, 2014

Projekt govori o ideji prostega časa, ki se je najpogosteje povezovala z idejo o svobodi. Z vidika neoliberalnega kapitalizma pa je prosti čas zavezan nesvobodi in prepoznan kot polje, ki ga je možno neskončno ekonomsko izkoriščati. Ponavljajoče se grafitne sledi: črte, linije, meje, omejene s prostorom notnega črtovja in trajanjem glasbene podlage, so procesualno dejanje, s katerim je avtor beležil časovne in prostorske sleti svojega bivanja in ustvarjanja. Ukvarja se z razmerjem med delovnim in prostim časom z vidika vsakodnevnega dela nekega delavca na področju umetnosti. Postavitev je nastala v sodelovanju preživljanja kreativnega časa dveh umetnikov, glasbenim na eni strani in vizualnim na drugi strani.

Izris tlora: Primož Stražar

PRIZORIŠČE: MUZEJ SODOBNE UMETNOSTI METELKOVA, +MSUM

32 Ištvan Išt Huzjan

Jedra, skulptura, 2016

Odprtje razstave v Reaktorskem centru v Podgorici pri Ljubljani je bil prvi dogodek 8. trienala sodobne umetnosti - U3, v torek 31. maja 2016 na dan 50. obletnice reaktorja. Za obisk reaktorja v času trienala se obrnite na Nino Udir, nina.udir@ijs.si ali preverite razstavni program na strani www.mg-lj.si.

Reaktorski center Podgorica je del Instituta Jožef Stefan, ki ga je med leti 1961–1965 zasnoval arhitekt Oton Jugovec za namene jedrskega reaktorja, ki spominja na atomsko gobo. Objekt, predlagan za spomenik državnega pomena, je postavljen sredi polj. Na zelenico, ki ga obkroža, je Ištvan Išt Huzjan pol stoletja kasneje postavil umetniški objekt *Jedra*. Na vabilo k sodelovanju v razstavnem programu Galerije Instituta Jožef Stefan se je Huzjan odzval z namero, da reaktor za kratek čas spremeni v umetniški atelje. Objekt je zato nastal kot performans, v katerem je umetnik v sodelovanju z nekaterimi zaposlenimi v Reaktorskem centru napravil odlitek objekta z "alkimistično" reakcijo in ga postavil na zelenico pred reaktorjem.

PRIZORIŠČE: REAKTORSKI CENTER PODGORICA

